

SKAISTUMKOPŠANA & SPA

Aesthetica Beauty Clinic, kuru ir izveidojusi plastikas ķirurģe Evija Rodke-Sproģe kopā ar savu vīru – uzņēmēju Māri Sproģi, ir izveidota Teikā, tā ir izvietota trijos stāvos, 1030 kvadrātmtru lielā platībā. Klinikā būs divas operāciju zāles, tajā strādās trīs plastikas ķirurģi un 13 dažādu jomu speciālisti, nodrošinot plašu pakalpojumu klāstu. Projekta autore ir arhitektu biroja *Ozola & Bula* arhitekte Vija Ozola.

Kā jūs izlēmāt būvēt kliniku?

Nākamajā gadā apritēs 20 gadu, kopš strādāju kā sertificēta plastikas ķirurģe. 2004. gadā nodibināju privātpaksi, daudz braukāju pa pasauli, stažējoties un pilnveidojot savas zināšanas un prasmes, tad kopā ar plastikas ķirurģu Kasparu Feldmani sākām darbību viņa privātajā klinikā, bet visu laiku gaisā virmoja doma par savu medicīnas iestādi. 2014. gadā apprecējās ar Māri Sproģi – uzņēmēju ar milzīgām darba spējām un izcilu organizatora talantu. Abi kopā sapratām, ka šo ideju spējam īstenot. 2016. gadā nodibinājām uzņēmumu *Aesthetica SIA*, iegādājāmies zemi Teikā, sākām meklēt arhitektu. Izveidojām komandu, kas manas vēlmes un vīziju spēja salikt kopā. Pa šo laiku esam ļoti daudz paveikuši.

Vai šī būs viena no lielākajām privātajām plastikas ķirurģijas klinikām Latvijā?

Jā, tā būs viena no lielākajām privātajām plastiskās ķirurģijas klinikām Baltijā, kas ir projektēta un celta tieši šādam mērķim un kurā tiks piedāvāti arī estētiskās medicīnas pakalpojumi. Par medicīnas iestādes atrašanās vietu izvēlējāmies Teiku, jo tas ir pietiekami kluss un zaļš rajons, kas atrodas netālu no centra. Tas ir viegli sasniedzams ar sabiedrisko transportu. Savukārt tiem klientiem, kuri ieradīsies ar automašīnu, nebūs jādoma, kur to novietot. Šeit ir privātuma un miera sajūta, bet tiem pacientiem, kuri paliks pa nakti, būs iespējams labi izgulēties. Teika pamazām sāk veidoties par privāto kliniku rajonu – šajā pašā ielā nesen ir atvērts reprodutīvās medicīnas centrs *Embrions*, kā arī tiek atstīti vēl citi projekti, netālu ir *Gulbja laboratorija* un Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcas stacionārs *Gaiķezers*. Klinikā ir veidota tā, lai tajā būtu mājīga atmosfēra, lai tā nelīdzinātos slimnīcām, tāpēc pirmais, ko iegādājāmies, ir septiņas Ilzes Rēvaldes gleznas.

Kur nēmat finansējumu klinikas būvniecībai?

Strādājām. Citi iegulda lidmašīnās, jachtās, pērk mājas Rivjērā. Mēs nolēmām investēt savā sirdslīetā – medicīnā. Arī Māris ir saistīts ar šo jomu, viņš papildu bakalaura grādiem uzņēmējdarbībā un jurisprudencē drīzumā iegūs maģistra grādu veselības vadībā. Esam labs tandēms – viens domā, bet otrs dara. Klinikā ir ģimenes uzņēmums, tajā par fizioterapeitu strādās arī mans dēls Māris.

Vai pacientiem, kas veic plastikas operācijas, ir svarīgs diskretitums?

Situācija šajā ziņā pēdējos gados ir mainījusies. Kad sāku strādāt, vēl nebija interneta, cilvēki domāja, ka plastikas operācijas veic tikai Holivudas kinozvaigznēm. Mūsdienās daudzām sievietēm skaistuma injekcijas ir teju vai ikdiena, līdzīgi kā friziera apmeklējums. Protams, situācijas mēdz būt dažādas. Ir klienti, kuriem šādas operācijas ir ļoti privāts pasākums, tāpēc klinikā ir īpaši piedomāts, lai pacienti savā starpā nesatiktos. Ieeja ir no pagalma puses, priekšā ir apstādījumi, kas nodrošina, lai viss nenotiktu kaīmīpu acu priekšā. Te ir miera oāze,

Esam labs tandēms – viens domā, bet otrs dara, atzīst plastikas ķirurģe, *Aesthetica SIA* īpašniece Evija Rodke-Sproģe un *Aesthetica Beauty Clinic* direktors Māris Sproģis.

JAUNS PROJEKTS

Investē savā sirdslīetā

Šā gada nogalē durvis vērs *Aesthetica Beauty Clinic*, kas projektēta un celta

kā plaša plastiskās ķirurģijas un estētiskās medicīnas klīnika

Plastikas ķirurģi savā ziņā var sevi salīdzināt ar māksliniekiem – gan Rubenss, gan Pikaso, gan Dali var ķermeni uzzīmēt ļoti atšķirīgi,

EVĪJA RODKE-SPROĢE, PLASTIKAS ĶIRURĢE.

kas atbilst skaistuma un labsajūtas kritērijiem. Šajā klinikā bez plastiskās ķirurģijas būs arī dažādi estētiskās medicīnas pakalpojumi, kas ir saistīti gan ar cilvēka veselību, gan pašsajūtu. Šeit būs estētiskā un vispārējā zobārstniecība, estētiskā ginekoloģija, fizioterapija, kā arī pieejami zobu higiēnista un kosmetologa pakalpojumi. Klinikā būs iespējams veikt arī ginekoloģiskos, krūšu, vēdera, vairogdziedzera un locītavu sonoskopiskos izmeklējumus. Esam izveidojuši komandu, kurā strādās profesionāli ar lielo burtu. Kodols būs trīs plastikas ķirurģi – es un dakteri Arguts Keirāns un Ieva Rancāne.

Pēc kādiem kritērijiem izvēlējāties speciālistus?

Galvenais kritērijs bija nodrošināt profesionālu, kvalitatīvu un pēc iespējas plašu plastiskās ķirurģijas un estētiskās medicīnas pakalpojumu spektru. Katram ķirurģam ir sava specializācija – estētiskā ķirurģija atšķiras no rekonstruktīvās ķirurģijas. Arī estētiskajā ķirurģijā ārsts var specializēties uz deguna, sejas vai krūšu operācijām. Piemēram, A. Keirāns ir plastikas ķirurģs un mikroķirurģs, viņš ir ļoti spēcīgs un specializējies rokās un rekonstruktīvajās operācijās, kā arī estētiskajās sejas un ķermeņa konturēšanas

operācijās. Savukārt I. Rancāne ir talantīga jaunā speciāliste. Daudzi rezidenti ir izteikuši vēlmi nākt mācīties pie manis, taču ārsti, tāpat kā labi meistari, izvēlas savus mācekļus. Vēljos visas savas zināšanas un prasmes nodot tādām cilvēkam, kurš tās spētu vislabāk likt lietā. I. Rancāne ir tāds cilvēks. Viņai ir pareizās vērtības un attieksme pret darbu, kā arī pareizie iemesli, kāpēc viņa ir medicīnā. Tāpēc tieši viņa ir pārņēmusi manus 20 gadu laikā apgūtos meistartīkus un ārsta prakses noslēpumus.

Vai jaunā klīnika fokusēsies uz vietējo tirgu vai medicīnas tūristiem? Kāds šobrīd ir ārvalstnieku īpatsvars?

Šobrīd ārvalstu pacientu skaits nav pārāk liels, tie varētu būt aptuveni 5%. Galvenokārt tie ir mūsu tautieši, kas dzīvo ārzemēs. Noslodze ir liela – pieraksti uz operācijām ir četrus līdz piecus mēnešus uz priekš. Pacientu plūsma pašlaik ir tik liela, ka man nav bijusi ne iespēja, ne vēlēšanās piesaistīt medicīnas tūristus vai aģentus. Neesmu veikusi mārketinga aktivitātes, klienti mani ir atraduši pamatā pēc atsauksmēm un ieteikumiem vai ar sociālo tīklu palīdzību. Latvieši, kuri dzīvo ārvalstīs, spēj novērtēt kvalitātes, cenas atšķirību. Protams, var atrast arī lētākas klīnikas viņu mītnes zemēs, taču

ne visām ir laba reputācija. No ārzemēm brauc ne tikai uz operācijām, bet arī uz injekcijām. Ir bijuši pacienti no Ukrainas, Krievijas un Baltkrievijas, vairākām Eiropas zemēm, kā arī no Korejas. Viņi par mums uzzina no dažādiem starptautiskiem forumiem, ņem atvaļinājumu un brauc uz Latviju veikt plastiskās operācijas. Ir klienti, kuriem ir specifiskas un retas problēmas, kuru risināšana prasa īpašas zināšanas un lielu pieredzi. Piemēram, kāda paciente no Vācijas bija saņēmusi atteikumu no trim klīnikām savā valstī par ļoti specifiskas krūšu operācijas veikšanu, bet pie mums piepildīja savu sapni un tagad ir kļuvusi par vienu no mūsu faniem sociālajos tīklos. Tā kā jaunajā klīnikā būs daudz vairāk speciālistu, ārvalstu pacientu piesaiste tiks veikta mērķtiecīgi.

Cik operāciju jūs veicat dienā?

Vismaz divas vai trīs. Tā kā operēju katru darba dienu, nedēļā būs kādas 10–15 operācijas. To ilgums ir dažāds, piemēram, augšējo plakstiņu operācija aizņem 30 minūšu, ja operē krūtis un vēl vēderu, nepieciešamas trīs līdz pat piecas stundas.

Vai klienti pēc operācijām paliek klīnikā arī pa nakti?

dienas business

Otrdiena, 2019. gada 29. oktobris

Redaktore: Ingrida Drazdovska

Tālrunis: 67084442, e-pasts: ingrida.drazdovska@db.lv

lākas izmaiņas un pastāv lielāks risks slimt ar onkoloģiskām slimībām. Tāpēc lielākajā daļā Eiropas valstu sievietēm pēc 45 gadu vecuma tiek apmaksātas krūšu samazināšanas operācijas. Ir arī sievietes, kurām pēc tam, kad viņas ir izbarājušas vairākus bērnus, krūšu vietā ir palikušas ādiņas. Tas ir mīts, ka Latvijas sievietes vēlas dzīvot ar uzpūstām «bumbām». Protams, tādu netrūkst Amerikā, kur ar šādām krūtīm tiek pelnīta nauda. Tā noteikti nav plastiskās ķirurģijas ikdiena. Tipiskākā krūšu korekcijas paciente ir sieviete 30–40 gadu vecumā, kas vēlas atgūt savu ķermeni pēc vairāku bērnu dzemdēšanas. Otra grupa ir gados jaunākas meitenes, kurām krūtis nav izaugušas un viņas jūtas kā zēni. Sieviete ar savu ķermeni ir jūtīgāka tikpat komfortabli un omulīgi kā mājās, ja tā nav, ja sieviete ir jādzīvo kompleksos, tad kaut kas jādara lietas labā. Otrs mīts ir tāds, ka sievietes veic plastiskās operācijas kāda cita dēļ, bet sievietes galvenokārt vēlas patikt pašas sev. Protams, ir gadījumi, kad viņas cieš no mīlotā cilvēka vai sabiedrības nievājošas attieksmes, bet tādu sieviešu ir daudz mazāk. Viņas vēlas sev patīkt, skatīties spogulī, uzvelkot peldkostīmu, ieejot pēc aerobikas nodarbības dušā, lai nav jāpiesedzas ar dvieļi.

Pasaulē populāras ir dibena palielināšanas operācijas. Vai šāda tendence ir vērojama arī Latvijā?

Šādas operācijas līdz šim Eiropā nebija pārāk populāras, tādas tika veiktas pārsvarā Latīņamerikā, piemēram, Brazīlijā, kur tā ir viena no pieprasītākajām ķermeņa korekcijām gan vīriešiem, gan sievietēm. Nepieciešamība pēc smilšu pulksteņa formas aprīsmē, kad ir tievs viduklis un apakšdaļā tāds kā milzīgs kofers, sakņojas šo valstu kultūrā. Lai to iegūtu, dažkārt pat tiek izoperētas ribas. Lai arī Eiropas kultūrai tas nav raksturīgi, arī šajās valstīs vēlme iegūt tvirtu dibenu kļūst izteiktāka. Tas ir mīts, ka kādam vajag lielus «arbutus» augšā un apakšā, patiesībā tas ir jautājums par harmoniju, par balansu. Labs plastikas ķirurģs nedrīs pāri savam pacientam, viņš pirmām kārtām ir ārsts, nevis miesnieks. Es vienmēr primāri domāju par cilvēka veselību. Ir bijuši dažādi šovi, kuros cilvēki ir pārvērsti par ķirzakām vai ieguvuši lauas seju, vai vēl trakāk – kāda franču mākslinieka performances ietvaros pierē pat ir ieoperējuši ragus. Es pieļauju, ka cilvēkam var būt dažādas trakas vēlnes, bet, lai tās realizētu, ir nepieciešams ārsts. Protams, plastikas ķirurģam ir jāpiepilda pacientu sapni, bet medicīniskās ētikas robežās. Laba plastiskā ķirurģija nav pamanāma, tā «neciek» acīs. Cilvēki visbiežāk ievēro tos, kuri izlec no pūļa, ir vulgāri, taču plastiskā ķirurģija nedrīkst tikt vulgaritāti, bet gan harmoniju ķermenī un iekšējo balansu. Bieži vien pēc korekcijām nekaizē, ne darba kolēģi nemaz nenojauš, ka tādas ir veiktas. Viņi pamana tikai to, ka pazuduši loki zem acīm un cilvēks izskatās kā labi aptūties. Daudzi nebūt neaizī, ka ir izdarījuši plastiskās operācijas, viņi, piemēram, draugiem un darba kolēģiem stāsta, ka ir izgājuši bērzu sulu kūrī.

Jā, tas ir atkarīgs no situācijas un pacientu vēlmēm. Nereti ir klientes, kurām mājās ir mazi bērni un kuras vēlas atpūties nedaudz ilgāk. Tām sievietēm, kuras ir atbraukušas no ārzemēm, ir iespēja palikt klīnikā kopā ar saviem vīriem.

Kādi plastiskās ķirurģijas un estētiskās medicīnas pakalpojumi šobrīd ir pieprasītākie?

Visvairāk tiek veiktas dažādas skaistumkopšanas injekcijas, plastiskajā ķirurģijā vispieprasītākās ir krūšu operācijas. Tās izvēles ziņā ir pirmajā vietā jau vairākus gadus pēc kārtas. Plakstiņu, intīmo zonu, vēdera un sejas korekciju īpatsvars katru gadu nedaudz mainās. Krūšu korekcija nebūt nenozīmē tikai lielīk krūtīs un, arī krūšu pacelšanas operācijas, kad tiek nolikti vietā audi, un krūšu samazināšanas operācijas, kuras ir iekļautas valsts attaisnotajos medicīnas pakalpojumu izdevumos, jo lielas krūtīs var ne tikai izraisīt fiziskas mugurkaula un plecu deformācijas, bet arī radīt lielas sāpes. Tādas var būt gan pieaugušām sievietēm, kurām šī iemesla dēļ var būt izsūtumi, gan arī pusaudzēm, kuras nevar nodarboties ar sportu. Ir arī pierādīts, ka sievietēm premenopauzes un menopauzes periodā, kad sākas hormonu svārstības, šādos milzu dziedzeros notiek daudz lie-

dās no nezināmā. Ja nav informācijas, rodas dažādi mīti, piemēram, ka, atšūcot taukus, var dabūt gangrēnu. Cilvēki, kuri apsver iespēju veikt plastisko operāciju, parasti daudz lasa – gan forumus, gan atsaucsmes – un skatās bides. Tikai tad, kad viņi ir nobrieduši ķermeņa korekcijai, dodas pie speciālista, lai uzzinātu, vai un kā var atrisināt problēmu, cik tas ir sarežģīti un ar kādām komplikācijām ir jārēķinās, jo ir situācijas, kurās pastāv zināms risks. Tikai tad tiek pieņemts lēmums par medicīnisku iejaukšanos.

Kādos gadījumos pastāv risks, ka būs komplikācijas?

Neliels risks ir vienmēr, tas pārsvarā ir saistīts ar organisma īpatnībām. Var būt rētošanās problēmas vai diegu nepieņemšana. Manā praksē ar dažādām komplikācijām pēc operācijām ir saskārušies aptuveni 2% pacientu.

Kādas inovācijas, jauni risinājumi šobrīd tiek ieviesti plastiskajā ķirurģijā?

Šobrīd plastiskā ķirurģija piedzīvo lielas pārmaiņas, dzīvojam implantu sistēmas paaudzes laikā. Divdesmit gados, kopš praktizēju, jau ir nomainījušies četras paaudzes. Pirmo implantu, kurā bija šķidrās gēls, ielika 1962. gadā. Tā kā pasaulē ir atklāti gadījumi, kad pacientu organisms agresīvi pretojas implantiem, daudzi ražotāji gan pēta, gan atsauc raupji tekstūrētos apvalkus. Implantu ražotāji izvēlas maigākas tekstūras, kas neizraisa kairinājumu audos un nerada komplikācijas un hronisku iekaisumu. Arī gēlu piedāvājumus šobrīd ir visnotaļ plašs – tie ir gan stabili, gan ergonomiski, gan viegli. Piemēram, ergonomiskais gēls imitē dabīgās krūtīs, sievietei kustoties, tas piešķir formas un maina formu. Ir pat bijuši kurozi, kad ginekologi, pārbaudot krūtīs, nav varējuši konstatēt, ka tajās ir ievietoti implanti. Savukārt, *B Lite* implantu ir daudz vieglāki, tie dod tādu pašu apjomu kā citi, bet sver daudz mazāk. Mūsdienās implantu izvēle ir plaša, ķirurģs var variēt gan ar formu, gan izmēriem, apvalkiem un gēliem. Katru gadījumu ir iespējams risināt individuāli. Plastikas ķirurģi savā ziņā var sevi salīdzināt ar māksliniekiem – gan Rubenss, gan Pikaso, gan Dali var ķermeni uzzīmēt ļoti atšķirīgi. Plastiskā ķirurģija ir gaumes un profesionalitātes savienojums, kā arī spēja sadzirdēt pacienta vēlmes.

Vai un kā pēdējos gados ir mainījušās pakalpojumu cenas?

Jā, tās ir mainījušās. Cena ir adekvāta ekonomiskajai situācijai valstī. Tā ir atkarīga arī no ķirurģu kvalifikācijas un pieredzes, jo cena ir viens no mehānismiem, kā novērtēt profesionalitāti un arī regulēt rindas.

Vai pēdējā laikā ir palielinājusies cilvēku maksātspēja? Vai šim mērķim atvēl vairāk naudas?

Es praksē neizjutu īpašu klientu kritumu pat krīzes laikā. Taču mainījās cilvēku rīcība. Tad, kad cilvēks finansiālā ziņā jūt lielāku stabilitāti, viņš par savienot vairākas operācijas un tām veltīt lielāku summu. Krīzes laikā, kad visi bija savīlukuši jostas, korekcijas kļuva vieļākas par vienai. Tā, ka nevienam neko neoperē, nav bijis nekad, arī krīzes laikā darba apjoms būtiski nesamazinājās. Tas ir tāds fenomens, ka pat kara laikā sievietēm vajadzēja zīda zeķes un sarkanas lūpas. Lai arī cik liela būtu krīze, sievietes visos laikos ir vēlējušies labi izskatīties, būt mīlēta un labi justies.

Cik piesātināts ir plastiskās ķirurģijas un estētiskās medicīnas tirgus Latvijā?

Latvijas Plastikas ķirurģu asociācijā šobrīd ir 29 aktīvi biedri. Latvijā plastikas ķirurģu skaits uz iedzīvotāju daudzumu ir pietiekams, taču pakalpojumu sniedzēji ir koncentrējušies Rīgā un tās apkārtnē.

Vai un ar ko jūs konkurējat savā starpā?

Dzīvojam draudzīgi, pazīstam viens otru personīgi, tiekamies asociācijas sēdēs, apspriežam aktualitātes. Katram ķirurģam ir izveidojies savs klientu loks,

katram pacientam ir iespēja atrast savu ārstu, ar kuru var vislabāk saprasties. Plastikas ķirurģu un pacienta attiecības savā ziņā ir māksla, kurai ir dažādas dimensijas.

Kādu ārstu plastikas ķirurģijā ir vairāk – sieviešu vai vīriešu?

Šajā jomā vairāk praktizē vīrieši. Es biju pirmā oficiālā rezidente Latvijā. Kad sāku studēt, rezidentūras plastiskajā ķirurģijā vēl nemaz nebija. Gāju pie prezidenta un lūdzu radīt iespēju mācīties. Kad atvēra rezidentūru, nu jau plastiskajā ķirurģijā ir specializējušās daudzas sievietes. Taču tā sanāca, ka biju celmlauzis plastikas ķirurģu vīriešu vidū.

Ir dzirdēts, ka skaistumkopšanas nozarē ir daudz apšaubāmas kvalitātes un sertifikācijas speciālistu, kas sniedz kosmētiskos pakalpojumus, tādējādi apdraudot cilvēku veselību. Vai tas tieša?

Daudzdiem šķiet, ka injicēt ir vienkārši – tikai ņem un iedur. Mūsdienās ir daudz tīvu dienu kursu, kuros organizē produktu izplatītāji. Manikīra kabinetos pie frizētavās bieži vien dur, īsti nezina cilvēka anatomiju, nepazīstot ķermeņa bīstamās zonas – asinsvadu un nervu izejas punktus. Ja rodas komplikācijas pēc šādām procedūrām, cilvēki parasti nāk pie ārstiem. Par botulīnu, piemēram, ir dažādi mīti tikai tāpēc, ka tas ir nepareizajās rokās nokļuvis – nav pareizās proporcijas atšķaidīts vai ir nepareizās indikācijās lietots. Ir jābūt ne tikai elegantārai sterilītai, bet arī zināšanām par to, kas un kāpēc tiek darīts, iespējai palīdzēt akūtās situācijās vai ar zināšanām, kā risināt komplikācijas. Injekciju tirgus ir viens no visstraujāk augošajiem, bet ne visi ir kvalitatīvi produkti. Mēs uz saviem pacientiem neeksperimentējam ar produktiem, neizvēlamies kādus tikai tāpēc, ka tie ir lētāki. Manā praksē nepaieļ ne dienu, kad nepietiekos dažādi injekciju izplatītāji no Korejas, Dienvidslāvijas, Lietuvas u.c. Lai šo jomu sakārtotu, izveidota Estētiskās medicīnas asociācija.

Vai un kā pēdējos gados ir mainījušās pakalpojumu cenas?

Jā, tās ir mainījušās. Cena ir adekvāta ekonomiskajai situācijai valstī. Tā ir atkarīga arī no ķirurģu kvalifikācijas un pieredzes, jo cena ir viens no mehānismiem, kā novērtēt profesionalitāti un arī regulēt rindas.

Vai pēdējā laikā ir palielinājusies cilvēku maksātspēja? Vai šim mērķim atvēl vairāk naudas?

Es praksē neizjutu īpašu klientu kritumu pat krīzes laikā. Taču mainījās cilvēku rīcība. Tad, kad cilvēks finansiālā ziņā jūt lielāku stabilitāti, viņš par savienot vairākas operācijas un tām veltīt lielāku summu. Krīzes laikā, kad visi bija savīlukuši jostas, korekcijas kļuva vieļākas par vienai. Tā, ka nevienam neko neoperē, nav bijis nekad, arī krīzes laikā darba apjoms būtiski nesamazinājās. Tas ir tāds fenomens, ka pat kara laikā sievietēm vajadzēja zīda zeķes un sarkanas lūpas. Lai arī cik liela būtu krīze, sievietes visos laikos ir vēlējušies labi izskatīties, būt mīlēta un labi justies.

Vai sievietes ņem kredītu plastikas operācijām?

Jā, šim mērķim kādreiz tiek ņemti arī patēriņa kredīti. Arī mana klīnika nāk pretī klientiem, kaut nav nekāda kredīttiestāde. Tiek noslēgti līgumi, kas maksā var tikt veikta trīs mēnešu laikā pēc operācijas. Turklāt cena nav astronomiska, strādājošs cilvēks, kurš pelna, to var atļauties.

Kristīne Stepiņa